

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Viktora Kučery a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **Y. Y.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, Praha, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 15. 7. 2020, č. j. 41 Az 55/2019 - 28,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou kasační stížností ze dne 1. 9. 2020 se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 11. 2019, č. j. OAM-440/LE-LE05-LE26-2019. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl stěžovatelu žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění rozhodném pro projednávanou věc.

[2] Současně s kasační stížností podal stěžovatel žádost o ustanovení zástupce. Vzhledem k tomu, že stěžovatel nereagoval na standardní výzvu k vyplnění „*Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech*“, Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 14. 10. 2020, č. j. 5 Azs 284/2020 - 38, jeho žádost o ustanovení zástupce zamítl. Zároveň tímto usnesením stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce odstranil vadu kasační stížnosti spočívající v absenci důvodů, pro které stěžovatel rozsudek krajského soudu napadá, a aby ve stejné lhůtě doložil splnění podmínky povinného zastoupení podle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatel byl zároveň poučen o tom, že pokud ve stanovené lhůtě výzvě nevyhoví a v řízení nebude možno pro tyto nedostatky pokračovat, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne.

[3] Usnesení č. j. 5 Azs 284/2020 - 38 bylo stěžovateli doručováno dne 21. 10. 2020 na adresu Ř. X, T., nebylo jej však možno doručit, neboť adresát na uvedené adrese neměl domovskou schránku. Na tuto adresu Nejvyšší správní soud písemnost zaslal, neboť ji stěžovatel svým sdělením ze dne 11. 9. 2020 označil za adresu svého pobytu. Uvedené usnesení bylo dne 5. 11. 2020 vyvěšeno na úřední desce soudu, a v souladu s § 50 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 45 odst. 5 s. ř. s. nastala fikce doručení dne 15. 11. 2020. Lhůta k odstranění vad kasační stížnosti a doložení splnění podmínky povinného zastoupení tak počala plynout tímto datem a jejím posledním dnem bylo úterý 15. 12. 2020.

[4] Stěžovatel do dnešního dne nezareagoval ani na jeden z výroků usnesení – tedy ani nedoložil splnění podmínky povinného zastoupení podle § 105 odst. 2 s. ř. s., ani nedoplnil kasační stížnost o důvody. Stěžovatel tak neodstranil vady, pro které není možné v řízení pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 37 odst. 5, § 46 odst. 1 písm. a), § 106 odst. 3 a § 120 s. ř. s. odmítl.

[5] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že mu dne 10. 12. 2020 bylo doručeno oznámení stěžovatele, že ode dne 2. 12. 2020 pobývá na nové adrese, a to na M. n. X, R. Toto sdělení však nemohlo mít na doručení výše citovaného usnesení a běh uvedených lhůt žádný vliv, neboť ke změně došlo více než měsíc poté, co byla písemnost na stěžovatelem uvedenou předešlou adresu doručována.

[6] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í :

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. ledna 2021

JUDr. Viktor Kučera
předseda senátu